

РЕШЕНИЕ

№ 200

гр. София, 10.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-18, в публично заседание на двадесет и осми януари през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: Елена Св. Шипковенска

при участието на секретаря Илияна Ив. Коцева
като разгледа докладваното от Елена Св. Шипковенска Търговско дело № 20241100901272 по описа за 2024 година

Производството по делото е образувано въз основа на искова молба, подадена от „АЙФ ФАРМА“ ООД срещу УСБАЛО „ПРОФ. Б.Б.“ ЕАД, с която са предявени обективно кумулативно съединени претенции с правна квалификация чл. 365 ЗЗД, съотв. чл. 92, ал. 1 ЗЗД заплащане на следните суми: 1/ 29 800,00 лв., представляваща сбор от неплатени вноски съгласно Споразумение от 20.11.2023 г.; и 2/ 2328,37 лв., представляваща неустойка за забава съгласно чл. 3 от Споразумение от 20.11.2023 г. върху главницата за периода от 20.11.2023 г. до 19.06.2024 г., ведно със законната лихва върху главницата от 29800,00 лв., считано от датата на подаване на исковата молба – 20.06.2024 г. до окончателното ѝ заплащане.

Ищецът „АЙФ ФАРМА“ ООД твърди, че на 15.07.2021 г. страните по делото сключили договор, по силата на който ищецът доставил медицински изделия съобразно потребностите на лечебното заведение, а ответната болница се задължила да заплати тези изделия в уговорения между страните срок. Ответникът не изпълнил задължението си да заплати доставените изделия, поради което на 20.11.2023 г. страните подписали споразумение, с което болницата признала, че дължи на ищеца сумата от 39800,00 лв. по фактури, подробно описани в приложение към споразумението. Съгласно чл. 2, ал. 2 от споразумението страните уговорили дължимата сума да бъде

разсрочена на четири вноски с краен падеж. Към датата на подаване на исковата молба последните три вноски от споразумението не били платени и същите възлизали в общ размер на 29800,00 лв. Ищецът твърди, че в чл. 3 от споразумението страните уговорили, че ако ответникът не плати в срок, която й да е от четирите вноски, както и ако извърши частично плащане на същите, ищецът има право да претендира неустойка, която е в размер на законната лихва върху всяко едно непогасено задължение, от датата на влизане в сила на споразумението до окончателното му изплащане. Към датата на подаване на исковата молба дължимите суми за главница и неустойка не са заплатени от ответника.

В срока по чл. 367 ГПК ответникът не подава отговор на исковата молба.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите и становищата на страните, по реда на чл. 235, ал. 2, вр. чл. 12 ГПК, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Предявени са кумулативно обективно съединени претенции с правна квалификация чл. 365 ЗЗД, съотв. чл. 92, ал. 1 ЗЗД.

Съобразно правилата на чл. 154, ал. 1 ГПК за разпределение на доказателствената тежест в процеса, ищецът следва да докаже по предявените искове, че валидно е възникнало твърдяното правоотношение въз основа на процесния договор за спогодба, че е изпълнил задълженията си по сключения договор /респективно, че е бил готов да ги изпълни/, че е налице валидно договорно задължение, неизпълнение на задължението от страна на ответника, наличието на валидна уговорена клауза между страните за неустойка поради неизпълнение на договорното задължение, както и какъв е размера на неустойката.

На 15.07.2021 г. между УСБАЛО „Проф. Б.Б.“ ЕАД, в качеството на възложител и „АЙФ ФАРМА“ ООД, в качеството на изпълнител е бил сключен договор за обществена поръчка, с предмет „Доставка на ортопедични импланти за нуждите на УСБАЛО „ПРОФ. Б.Б. ЕАД““, по силата на който изпълнителят се е задължил да достави/продаде на възложителя чрез периодични доставки посочените в приложение към договора ортопедични импланти срещу съответните цени, които възложителят се задължава да му

заплати при отделните доставки съразмерно с тях. Съгласно договореното между страните възложителят заявява конкретните бройки/количества, които са му необходими и има задължение да заплати само конкретно заявеното количество. Срещу изпълнението на задълженията на изпълнителя по договора, възложителят се е задължил да заплаща на „АЙФ ФАРМА“ ООД цената на доставените ортопедични импланти, по банков път с платежно нареждане по сметката на изпълнителя, отложено до 60 дни. В раздел санкции и неустойки на договора, страните са се съгласили, че в случай на неизпълнение на някое от задълженията по договора, неизправната страна дължи на изправната неустойка в размер на законната лихва на ден върху стойността на неизпълненото в уговорените срокове задължение, както и обезщетение за пропуснати ползи и причинените вреди в резултат на забавата или неизпълнението.

На 20.11.2023 г. между страните е сключено споразумение, което има за предмет просрочени парични задължения на ответната болница в общ размер на 39 800,00 лв. към 24.10.2023 г., представляващи цена по конкретни фактури, издадени от „АЙФ ФАРМА“ ООД за доставка на медицински изделия за периода от м. април 2022 г. до м. ноември 2022 г. на основание сключения договор за обществена поръчка от 15.07.2021 г. Задълженията на болницата са подробно описани в Приложение 1, което е подписано от страните, съдържащо опис на фактурите за всяко едно от просрочените задължения, като изрично е посочено че приложението представлява неразделна част от споразумението. В споразумението страните са се съгласили, че „АЙФ ФАРМА“ ООД е изпълнило надлежно всички свои задължения по доставката на медицински изделия съобразно потребностите на УСБАЛО „Проф. Б.Б.“ ЕАД в рамките на сроковете и при условията на отложено плащане съгласно клаузите на сключения Договор за „Доставка на ортопедични импланти за нуждите на УСБАЛО Проф. Б.Б. ЕАД“. В чл. 2, ал. 2 от Споразумението е обективизиран погасителен план, съгласно който сумата от 39800,00 лв. ще се изплати на 3 месечни вноски в размер на 10000,00 лв. и 4-та – в размер на 9800,00 лв. Изпълнителят се е съгласил да разсрочи задължението на лечебното заведение, при условията и сроковете на споразумението, като наред с това се съгласява да не претендира от него неустойка в размер на законната лихва за всяко от просрочените задължения за периода от сключване на споразумението до окончателното изплащане на

пълния размер на задължението, при условие че всяка от вноските съгласно погасителния план се изплаща в определения за това срок в пълния размер на съответната вноска. В чл.3 от споразумението е уговорена настъпваща автоматично предсрочна изискуемост на разсроченото вземане при забава за плащане на която и да е от вноските за главница. Страните са се договорили, че при забава в плащането на която и да е от вноските от страна на лечебното заведение, съгласно договорения погасителен план, последното да дължи неустойка за забава в размер на законната лихва върху непогасената част от главница за периода от деня на влизане в сила на споразумението, до окончателното изплащане на задължението, както и обезщетение за претърпените вреди и пропуснатите ползи от неизпълнението.

По делото са представени издадените от изпълнителя фактури, които са описани в приложението, неразделна част от споразумението, сключено на 20.11.2023 г., съдържащи информация за вида на доставените артикули, количеството, единичната цена и обща цена, както и двустранно подписани приемно- предавателни протоколи към издадените фактури.

В проведеното на 28 януари 2025 г. открито съдебно заседание от името на ищеца „АЙФ ФАРМА“ ООД е заявено признание, че ответникът е заплатил на 20.12.2024 г. /след подаване на исковата молба/ претендираната главница в размер на 29 800,00 лв. по сключеното на 20.11.2023 г. споразумение. Ищецът сочи, че с поведението си ответникът е станал повод за завеждане на делото, поради което моли да бъде уважен предявения иск за неустойка за забава в размер на законната лихва за период до датата на подаване на исковата молба, както и претендира присъждане на законната лихва върху платената главница, считано от датата на подаване на исковата молба – 20.06.2024 г. до 20.12.2024 г. Претендира направените по делото разноски за държавна такса и адвокатско възнаграждение.

С оглед плащането на процесното задължение по сключеното между страните споразумение, което по своето естество представлява конклюдентно признание относно наличието на дълг на посоченото основание, съдът приема за безспорни всички елементи от фактическия състав на процесното вземане по предявения иск с правно основание чл. 365 ЗЗД.

При постановяването на решението се отчитат настъпилите след подаването на исковата молба до приключване на съдебното дирене факти,

които са релевантни за произнасянето по предявения иск, с който е сезиран съдът съгласно разпоредбата на чл. 235, ал. 3 ГПК. Изрично е удостоверено от ищеца обстоятелството, че на 20.12.2024 г. ответникът е заплатил на ищеца процесното вземане в размер на 29 800,00 лв., което настоящият съдебен състав е длъжен да вземе предвид с оглед правилото, установено в нормата на чл. 235, ал. 3 ГПК.

СГС приема, че плащането на процесната сума е осъществено в хода на процеса, тъй като датата на подаване на исковата молба го предхожда – 20.06.2024 год. По изложените съображения предявеният иск с правно основание чл. 365 ЗЗД следва да бъде отхвърлен като погасен чрез плащане в хода на процеса.

Извънсъдебната спогодба, сключена на основание чл. 365 и сл. ЗЗД, е неформален договор, с който страните целят да уредят един правен спор помежду си, или да избегнат бъдещ такъв. В случая страните по една възмездна сделка, са променили единствено момента на изискуемостта на породените главни и акцесорни парични задължения, което се явява несъществена част от уговорките, породили поетите правни задължения. Със споразумението е изменено съществуващото продажбено правоотношение, но единствено в частта относно изискуемостта на вече породеното от договора за доставка на медицински изделия парично задължение за заплащане на уговорената продажна цена. В случая вредите от забава не са обхванати от предмета на договора за обществена поръчка и възникват въз основа на нов юридически факт- забава на възложителя за плащане по договора за обществена поръчка, възникващ след сключване на договора. Със спогодбата са разсрочени вече просрочени плащания на продажни цени, поради което не е налице изменение на вече изтеклите срокове по договора, като настъпването на предсрочна изискуемост при неспазване на новите договорени в полза на неизправния възложител срокове, не представлява изменение на посочените в договора срокове, доколкото те са изтекли към момента на сключване на споразумението и на разсрочването на плащанията. Ето защо постигнатото съгласие на страните за уреждането на вредите от забавата със споразумението от 20.11.2023 г. не представлява изменение, нито на предмета, нито на стойността на договора за обществена поръчка. Забавата е относно изпълнение на парични задължения, в който случай се дължи законната мораторна лихва по чл. 86, ал. 1 ЗЗД. Страните са уговорили размера на

обезщетяването на претърпените от кредитора вреди именно в законния размер по чл. 86, ал. 1 ЗЗД, поради което и доколкото главницата по споразумението не е заплатена в договорените срокове, а в хода на настоящия процес, т.е. със забава, се явява дължима и уговорената със спогодбата мораторна неустойка в полза на изпълнителя при забава на изпълнението на разсрочените със спогодбата плащания на цените, при която забава настъпва автоматична предсрочна изискуемост на вземанията за разсрочените със спогодбата главници. Ето защо претенцията по чл. 92, ал. 1 ЗЗД в размер на законната лихва за забава за периода от 20.11.2023 г. до 19.06.2024 г. се явява основателна. Размерът на вземането, изчислен на основание чл. 162 ГПК за периода от 20.11.2023 г. до 19.06.2024 г. възлиза на сумата от 2 408,11 лв. С оглед диспозитивното начало в гражданския процес исковата претенция по чл. 92, ал. 1 ЗЗД следва да бъде уважена до претендирания размер от 2 328,37 лв.

Ищецът претендира присъждане на законната лихва върху неплатената главница по процесното споразумение от датата на подаване на исковата молба (20.06.2024 г.) до окончателното ѝ плащане. Предвид извършеното в хода на процеса плащане на задълженията по споразумението от 20.11.2023 г., размерът на законната лихва за забава за периода от датата на подаване на исковата молба (20.06.2024 г.) до датата на плащане на същата – 20.12.2024 г., определен по реда на чл. 162 ГПК възлиза на 2 066,18 лв. Съдът намира, че в този размер претенцията по [чл. 86, ал. 1 ЗЗД](#) върху главницата за периода от датата на подаване на исковата молба (20.06.2024 г.) до датата на плащане на същата, се явява основателна.

Доказателства за заплащане на горепосочените суми не са ангажирани от ответника.

Съгласно представения списък на разноските по [чл. 80 ГПК](#), ищецът претендира разноси в общ размер на 4386,00 лева, от които 1286,00 лева – държавна такса и 3100,00 лева – възнаграждение на адвокат, за плащането на което са представени доказателства съгласно задължителните указания, дадени в т. 1 от Тълкувателно решение от 06.11.2013 г. по тълк. дело № 6/2012 г. на ОСГТК на ВКС. Доколкото погасяването на ищцовата претенция за главница в размер на 29800,00 лева е извършено след подаването на исковата молба – 20.06.2024 г., съдът приема, че с поведението си ответникът е станал повод за завеждането на иска, поради което претенцията на ищеца за

присъждане на направените по делото разноски е основателна. Независимо от отхвърляне на заявената от ищеца претенция за главница, след като ответникът с неизпълнението си в срок е дал повод за завеждане на делото, то същият следва да понесе сторените от ищцовата страна съдебно-деловодни разноски в хода на настоящото производство по аргумент за противното от разпоредбата на [чл. 78, ал. 2 ГПК](#).

С оглед на горното и на основание [чл. 78, ал. 1 ГПК](#), ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца разноски в общ размер от 4386,00 лв.

Водим от горното Софийският градски съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от „АЙФ ФАРМА“ ООД, ЕИК 201679079 със седалище и адрес на управление: гр.София, бул. „Акад. ****”, със съдебен адрес: гр. София, кв. Яворов, ул. „****” – адв. М. Й. против „УНИВЕРСИТЕТСКА СПЕЦИАЛИЗИРАНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ ПО ОРТОПЕДИЯ „ПРОФ. Б.Б.““ ЕАД, ЕИК 831900201, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „****” иск с правно основание чл. 365 ЗЗД за заплащане на сумата от 29800,00 лева – главница по Споразумение от 20.11.2023 г., представляваща незаплатена на падежа цена на доставени за периода от м. април 2022 г. до м. ноември 2022 г. медицински изделия по конкретно описани фактури в Приложение 1 – неразделна част от Споразумение от 20.11.2023 г., сключено за доброволното и извънсъдебно уреждане на отношенията между страните относно тези задължения на УСБАЛО „ПРОФ. Б.Б.” ЕАД, **като погасен чрез осъществено от ответника плащане в хода на процеса.**

ОСЪЖДА „УНИВЕРСИТЕТСКА СПЕЦИАЛИЗИРАНА БОЛНИЦА ЗА АКТИВНО ЛЕЧЕНИЕ ПО ОРТОПЕДИЯ „ПРОФ. Б.Б.““ ЕАД, ЕИК 831900201, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „****”, **да заплати** на „АЙФ ФАРМА“ ООД, ЕИК 201679079 със седалище и адрес на управление: гр.София, бул. „Акад. ****”, със съдебен адрес: гр. София, кв. Яворов, ул. „****” – адв. М. Й., сумата от **2 328,37 лв.** /две хиляди триста двадесет и осем лева и тридесет и седем ст. /– представляваща

неустойка за забава в размер на законната лихва за периода от 20.11.2023 г. до 19.06.2024 г., върху главницата в размер на 29800,00 лева съгласно Споразумение от 20.11.2023 г., както и сумата от **2066,18 лв.** /две хиляди шестдесет и шест лева и осемнадесет ст./, представляваща законната лихва за забава за периода от 20.06.2024 г. до 20.12.2024 г., върху главницата в размер на 29800,00 лева съгласно Споразумение от 20.11.2023 г., както и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **4386,00 лв.** /четири хиляди триста осемдесет и шест лева/, представляваща разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд – София в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____